

حلقه حلقه زنجیر ایران بافته «غیرت» است

پیمان جبلی
رئیس سازمان صدا و سیما

سردار رشیدی که این روزها سومین سالگرد پرگشودنش به سوی رضوان الهی را گرامی می‌داریم، به کمان من نفعه‌ای از نفحات الهی بود. نسیمی که با هر نوازش الهام بخش‌اش پیغامی از جهانی بالاتر از درک و دریافت اندک و کوچک ما از حقیقت هستی به اعماق قلب‌مان سرازیر می‌کرد.

می‌گفت: «انسان باید یکی از این جنبه‌های غیرت را داشته باشد؛ یا غیرت دینی، یا غیرت انسانی، یا غیرت ملی. نمی‌شود کسی نام انسان بر خودش بگذارد و بدون یکی از این سه عنصر باشد. اگر غیرت دینی ندارد، باید غیرت انسانی داشته باشد، وگرنه باید غیرت عاطفی نسبت به خانواده و اطراف خودش داشته باشد.» و مادوستداران حریمی که او با اعتقاد و الایش از آن پاسداری می‌کرد به همین سیاق در هر جامه، کسوت و جایگاهی که بودیم، گره اتصال با دنیای پیرامون‌مان را با ریسمان وحدت بخش این سه معیار می‌زدیم. باورمان بوده و هست که حلقه حلقه زنجیر ایران بافته «غیرت» است؛ غیرت دینی، غیرت انسانی، یا غیرت ملی. ایرانی بودن‌مان کافی است تا زیر چتر یک آرزو جمع شویم که آبادی ایران است. تفاوت نمی‌کند عرصه تلاش‌مان علم باشد یا هنر یا صنعت یا پزشکی یا جهاد و جهادمان در میدان دفاع از مرز میهن باشد یا در میدان دفاع از مظلومان عالم.

حاج قاسم، اسم رمز تمام کوشش‌ها و جوشش‌های نسل ما بود. روستایی نجیبی که در همه سال‌های عمر مثل نوجوانی‌اش، خشت خشت بنای رفیعی را روی هم می‌چید که سقفش سر به آسمان عزت و دین‌مداری می‌سایید. آموخته بودمان که برای زنده ماندن نام ایران، نیام از دست ننهیم و دین ادا کنیم برای تعالی دین خدا.

حرم جمهوری اسلامی را محترم بشماریم و شرف سربازی‌مان را شریف بداریم. در رسانه ملی نیز مثل همه میدان‌های دیگر، درس آموز مکتب سلیمانی بودیم و هستیم. چه آنگاه که ابر برکت وجود مادی‌اش سایه بر سرمان می‌گسترده و چه اکنون که به ظاهر نیست ولی به شهادت معجزه رسول خاتم (ص) شهید است و زنده‌تر از هر زمان و ماهر روز و هر شب تبرک می‌جوییم به شیوه مردم‌داری و سیره دین‌مداری‌اش.

در چند ماه گذشته که جبهه استکبار به زعم باطل خویش، حرم جمهوری اسلامی را مورد حمله تیرهای مسموم بدخواهی و دروغ و شبهه‌افکنی قرار داد، جای خالی حاج قاسم را بیشتر از قبل احساس کردیم و تردید نداریم که اشاره انگشت‌های سردار دل‌ها و جان‌فدای انقلاب و حرم امام حسین (ع) به سمت افق شورانگیز وفاق و همدلی است؛ غیرت دینی‌مان زیر یک سقف جمع‌مان کند، غیرت انسانی‌مان یا غیرت ملی‌مان.

به غیرت دینی‌مان که تمسک کنیم، چون مولای‌مان حسین (ع) سر زیر بار ذلت و خاکساری مقابل آنان که در پی ریشه‌کنی پیوندمان با لاله‌الا... و محمدرسل... اند، خم نمی‌کنیم و دشمنان اعتقادات ریشه‌دارمان راه به جایی نمی‌برند. به غیرت انسانی‌مان که دخیل بیندیم، حیات انسانی‌مان در پرتو رفیق و خصلت‌های پسندیده بشری طیبیه می‌شود و به غیرت ملی‌مان که بیاویزیم، بیگانه و بیگانه‌پرستی به محاق می‌رود و روح وطن‌دوستی در قامت پرچم عزیز ایران به اهتزاز درمی‌آید.

به همین سبب در این روزهای حساس، رسانه ملی که منادی عدالت‌گستری و هویت‌محوری است، مصمم‌تر از گذشته در پی محکم‌کردن پیوندهای دینی، انسانی و ملی در صحن جامعه است. همچنان دایره دوستی و ارادت ما به اقشار مختلف هنرمندان، متخصصان، کارآفرینان، دانشگاهیان، صنعتگران، اندیشه‌ورزان و صاحب‌نظران، دایره‌ای به شعاع تمدن بزرگ اسلامی - ایرانی است با همه رنگ‌ها، طنین‌ها و کرانه‌هایش. گرچه از ارزش‌های بنیادین اسلام و انقلاب کوتاه نمی‌آییم، ظرف انقلاب اسلامی و ایران مستقل و آباد را آن قدر بزرگ می‌دانیم که همه نظرات موافق، مخالف، نقدها و نظرهای منصفانه و روشمند را در خود جادهد.

به همه می‌گوییم که تربیون رسانه، مستعد انعکاس همه این گوناگونی‌ها و همه گفت‌وگوهاست و برای خلق آینه‌وار شکوه فرهنگ و تاریخ و ادبیات و تجربه‌های زیسته ملت بزرگ ایران، دست همه هنرمندان ایران‌زمین را می‌فشاریم، چه پیشکسوتان، موی سپیدان و اساتید باشند، چه آفرینشگران خلاق تجربه‌مند و چه آنان که چشم دوخته‌اند به کشف و شناخت و پرورش استعداد‌های‌شان در دوره جدید رسانه ملی. همچنان که بارها گفته‌ایم رسانه ملی خانه آنان است و یقین داریم که خانه و فرزند خانه هرگز غبار کدورت به آگینه دل نمی‌نشانند و مسیر فرزند همیشه به خانه منتهی می‌شود.

عدالت‌گستری حکم می‌کند که پای بسته پایتخت و چهره‌های ثابت و شیوه‌های برنامه‌سازی معمول نباشیم، از رجزخوانی عده‌ای قلیل که خیال می‌کنند حیات و ممات رسانه ملی به نفس و اراده آنان بنداست، نهراسیم و عرصه را برای تجربه‌های جدید بگشاییم و هویت‌محوری مجبورمان می‌کند به داشته‌های ارزشمند هنر و هنرآفرینان متعهد وفادار بمانیم و قدر بشناسیم و از قابلیت‌های‌شان بی‌بهره نمانیم و این‌گونه معنای «رسانه ملی» را محقق کنیم. گمان‌مان این است که در این مقطع از تاریخ انقلاب اسلامی، حاج قاسم هم اگر بود، چنین می‌کرد و اجازه نمی‌داد دشمنان قسم خورده انقلاب و جمهوری اسلامی ایران در صفوف مستحکم ملت عزیزمان رخنه کنند. جمهوری اسلامی عزیزی که برای حاج قاسم حرم بود و هست و خواهد ماند.